

5481 13. Marts 1897. Æneste Beh. af Indst. ang. Finansudv.-Andr. (2. Afd.) 5482

at da han var paa MS; fik han under Tjenestens Udførelse ved at passere gennem noget Kraftkov et Stød paa højre Skinneben. Der fremkom saa et Saar, som der gik Roldbrand i; og han mener paa Grund deraf at være bleven Invalid og ønsker at anerkendes samt at faa Understøttelse som saadan. Det næste er det, der omtales under Nr. 65, og som er indgivet af Husmand B. C. Nielsen af Øsløs. Han blev i 1858 Soldat ved 8de Bataillon og blev i 1864 indfaldt til samme Bataillon. Han angiver, at han paa Marchen fra Kiel til Slesvig paadrog sig et smertefuldt Blodaarebrod, hvilket havde til Følge, at han den 19de Januar 1864, altsaa før Krigen begyndte, blev erklæret for stedse utjenstdygtig til den egentlige Land- og Søkrigstjeneste, hvorimod han erklæredes for tjenlig til Militærarbejder i 3dje Klasse. Nu forklarer han, at det er paa denne March, at han har faaet sin Svagheit, og at han er i høj Grad trængende. Udvalget anbefaler derfor, at hans Andragende henvises til Finansministeren. Det 3dje Andragende er det, som omtales under Bet. Nr. 77, og som er indgivet af Husmand Chr. Hansen af Taastrup pr. Høllinge. Dette Andragende foreslaar Finansudvalget henvist til Undersøgelse. Naar man læser det og gaar ud fra, at det er rigtigt, hvad Manden fortæller, saa maa man jo erkende, at det er en Mand, som er i høj Grad kvalificeret til at komme i Betragtning. Nu have vi imidlertid haft en Konference med Ministeren om dette, ligesom om andre Andragender, og der kom Ministeren med ganske andre Oplysninger. Dette har haft til Følge, at Finansudvalget ikke har vovet at foreslaa dette Andragende uden videre henvist til Finansministeren, men det har kun foreslaaet det henvist til Undersøgelse. Medens der nemlig ikke kan være Tvivl om, at Manden maa anerkendes som Invalid, naar det, der staar i Andragendet, er rigtigt, kan Finansudvalget ikke anbefale Andragendet, naar dette ikke er Tilsældet, og i saa Tilfælde er jeg sikker paa, at heller ikke Tinget vil henvisse det til Ministeren. Foreløbig antager jeg, at der her er en Navneforveksling til Stede, idet det vel er en anden Mand, Ministeren har faaet Oplysninger om, end den paagældende; det vil jo imidlertid nu blive undersøgt. — Saa staar der

endnu et Andragende tilbage, der er foreslaaet henvist til Finansministeren, nemlig det, der er opført under Bet. Nr. 79. Det er jo en gammel Bekendst, og det angaar det saa meget omtalte Toldpatkus ved Horsens. Jeg tillod mig under Finanslovens 2den Behandling at udtale mig om denne Sag, og det ærede Medlem for Horsens (Wulff) havde ogsaa i Saar Ordet om den. Finansudvalget mener altsaa, at Ministeren bør tage det Hensyn til de paagældende Andragere, at denne Sag bliver udsat. Det angaar en Bevilling paa 15,000 Kr. paa Finansloven. Jeg skal ikke komme dybt ind paa Spørgsmaalet, da jeg allerede har udviklet det under Finanslovens 2den Behandling. Jeg skal kun minde om, at disse 15,000 Kr. opløse sig paa den Maade, at Forandringen af det nuværende Hus der oppe alene vil koste 4,300 Kr., Opførelsen af et nyt Toldvarepatkus 10,700 Kr. Nu har den høitærede Minister velvilligst i Hensyn til de Udtalelser, der fremkom under Finanslovens 2den Behandling, ladet denne Sag yderligere undersøge, og han har mellem 2den og 3dje Behandling forelagt Finansudvalget en Oversigt over, hvad det vilde føre til, naar man skulde tage fuldt Hensyn til Andragerne, nemlig at man maatte bevilge 16,000 Kr. mere til Bygningen og desuden 2,000 Kr. til Montering. Finansudvalget vilde maaste ikke gysse tilbage for at anbefale disse Bevillinger, men saa kommer der et Forlangende om 5,200 Kroners yderligere Udgift til Personalet, og der antager jeg, Finansudvalget vil betænke sig. Jeg tror heller ikke, det er nødvendigt. Jeg tror ikke, de ærede Horsensbeboere ville forlange foruden store og kostbare Bygninger en hel Del Embedsmænd mere. Jeg har en Anelse om, at de paagældende Autoriteter, til hvem Finansministeren maa henvende sig, skrive saa store Regninger op for muldiggis derved at luse Finansudvalget fra at gøre andet, end hvad der er gjort. Det vilde efter min Mening, og ogsaa, efter hvad det ærede Medlem for Horsens bemærkede i Saar, være en i høj Grad økonomisk Foranstaltning. Finansudvalget binder sig derfor ikke til disse udvidede Lønninger, men anbefaler Ministeren, at denne Sag udsættes og nærmere undersøges, fordi vi tro, at det for en Del er berettigede Krav, der stilles